



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 44/01-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júna 2001 prerokoval ústavnú sťažnosť A. H., bytom Česká republika, B., vo veci porušenia ústavných práv rozhodnutím Okresného úradu v Čadci č. j. 2000/2138 – Čá a takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť A. H. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

### **O d ô v o d n e n i e :**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 4. mája 2001 doručené podanie A. H. (ďalej len „navrhovateľka“), bytom Česká republika, B., označené ako „Podnet na Ústavnú sťažnosť vo veci vydania nehnuteľnosti v k. ú. K. po poručiteľovi A. H., zomr. bez závetu 23. 2. 1953, proti rozhodnutiu o vlastníctve Okresného úradu v Čadci, odboru PP a LH čj. 2000/2138 – Čá z 28. 6. 2000“. Navrhovateľka ním namietala porušenie svojich práv rozhodnutím Okresného úradu v Čadci, odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, č. j. 2000/2138 – Čá z 28. júna 2000, potvrdeným rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10 S 91/2000 z 9. marca 2001 v konaní o vydaní nehnuteľnosti podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľka preto požadovala, aby ústavný súd vydal nasledovné rozhodnutie: „Rozhodnutie o vlastníctve Okresného úradu v Čadci, čj. 2000/2138 – Čá z 28. 6. 2000 sa zrušuje. Rozhodnutie Krajského súdu Žilina 10 S 91/2000 z 9. 3. 2001 sa zrušuje.“

Nakoľko k ústavnej sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľky v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom, vyzval ústavný súd navrhovateľku na jeho predloženie podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Navrhovateľka listom doručeným ústavnému súdu 4. júna 2001, označeným ako „Vyjadrenie k dopisu Ústavného súdu SR z 21. mája 2001, doručeného 24. 5. 2001“ požadovala, aby ústavný súd v konaní o súlade právnych predpisov vyhlásil za neústavné ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré upravuje povinné zastúpenie účastníkov v konaní advokátom alebo komerčným právnikom.

Navrhovateľka vo svojom liste ďalej uviedla, že si neželá byť v konaní o ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom zastúpená, a preto ani ústavnému súdu nepredložila plnomocenstvo pre advokáta alebo komerčného právnika.

Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.